

Sbírka soudních rozhodnutí

Spojené věci C-7/10 a C-9/10

Staatssecretaris van Justitie
v.
Tayfun Kahveci a Osman Inan

[žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podané Raad van State (Nizozemsko)]

„Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Právo pobytu — Rodinní příslušníci tureckého pracovníka, který získal státní příslušnost — Zachování turecké státní příslušnosti — Datum získání státní příslušnosti“

Shrnutí rozsudku

Mezinárodní dohody — Dohoda o přidružení EHS-Turecko — Rada přidružení zřízená dohodou o přidružení EHS-Turecko — Rozhodnutí č. 1/80 — Sloučení rodiny

(Rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80, článek 7 a čl. 14 odst. 1)

Článek 7 rozhodnutí Rady přidružení EHS-Turecko č. 1/80 musí být vykládán v tom smyslu, že rodinní příslušníci tureckého pracovníka působícího na řádném trhu práce v členském státě se mohou nadále dovolávat tohoto ustanovení, pokud tento pracovník získal státní příslušnost hostitelského členského státu a přitom si ponechal tureckou státní příslušnost.

Z přednosti unijního práva i z přímého účinku takového ustanovení, jako je čl. 7 první pododstavec uvedené směrnice, totiž vyplývá, že členské státy nemohou jednostranně měnit dosah systému postupné integrace tureckých státních příslušníků v hostitelském členském státě, a že tudíž nemají ani možnost přijmout opatření, která by mohla narušit právní postavení, jež takovým státním příslušníkům výslovně přiznává právní úprava zakotvená v dohodě o přidružení EHS-Turecko.

Za těchto podmínek poskytuje čl. 14 odst. 1 uvedeného rozhodnutí vhodný právní rámec umožňující posoudit, v jakém rozsahu může být turecký státní příslušník, který byl odsouzen v trestním řízení, zbaven prostřednictvím vyhoštění z hostitelského členského státu práv, která mu plynou přímo z uvedeného rozhodnutí.

V tomto ohledu přísluší dotýcným vnitrostátním orgánům, aby posuzovaly případ od případu osobní chování toho, jenž se porušení dopustil, jakož i trvajících, skutečných a dostatečně závažných charakter nebezpečí, které představuje pro veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, a tyto orgány navíc musejí dbát jak na dodržování zásady proporcionality, tak i základních práv dotýcné osoby. Konkrétně lze o vyhoštění na základě uvedeného čl. 14 odst. 1 rozhodnout pouze tehdy, když individuální chování dotýcného vyvolává konkrétní nebezpečí nových závažných narušení veřejného pořádku.

(viz body 37, 39–41 a výrok)